

Littafin Daniyel — Lamba Tamanin

Karshen da Farkon Wahayi: Budadden Wahayi na Karshe na Ellen White a 1884 da Muhimmancinsa

Jeff Pippenger

2024-02-13

A cikin shekara ta 1884, Ellen White ta sami wahayinta na karshe a bayyane. An ba ta wannan a Portland, Oregon. Wahayinta na farko a bayyane an ba ta shi a 1844, a Portland, Maine. Yesu kullum yana kwatanta karshen wani abu da farkon wannan abu.

“Ba da dadewa ba bayan cikas lokacin, a shekara ta 1844, aka ba ni wahayi na farko. Ina ziyartar Misis Haines a Portland, 'yar'uwa kaunatacciya cikin Almasihu, wadda zuciyarta ta haɗu da tawa; mu biyar ne, dukanmu mata, muna durkushe cikin natsuwa a bagaden iyali. Yayin da muke addu'a, ikon Allah ya sauko a kaina kamar yadda ban taɓa jin sa a dā ba.

“Na ji kamar haske ya kewaye ni, kuma ina ta hawa sama da sama daga duniya. Na juya domin in nemi mutanen zuwan Ubangiji a cikin duniya, amma ban same su ba, sai wata murya ta ce mini, 'Ka sāke dubawa, ka kuma duba kaɗan sama.' Da wannan, na daga idanuna, sai na ga hanya madaidaiciya kuma matsattsiya, wadda aka daga a can sama da duniya. A kan wannan hanya mutanen zuwan Ubangiji suna tafiya zuwa birnin da yake a can karshen hanyar. Suna da haske mai haske da aka kafa a bayansu a farkon hanyar, wanda mala'ika ya gaya mini shi ne 'kukan tsakar dare.' [DUBA MATTA 25:6.] Wannan haske ya haskaka duk tsawon hanyar, ya kuma ba da haske ga kafafunsu, domin kada su yi tuntube.

“Idan sun ci gaba da mai da idanunsu ga Yesu, wanda yake gabansu kaɗan, yana jagorantarsu zuwa birnin, suna cikin aminci. Amma ba da dadewa ba waɗansu suka gaji, suka ce birnin yana da nisa kwari, alhali kuwa sun yi tsammanin da sun riga sun shiga cikinsa tun da farko. Sai Yesu ya karfafa su ta wurin daga hannunsa na dama mai daukaka, kuma daga hannunsa wani haske ya fito wanda ya yi ta kaɗawa a bisa kungiyar masu jiran zuwan Ubangiji, sai suka yi ihu, 'Alleluia!' Waɗansu kuma cikin ganganci suka musanta hasken da yake a bayansu, suka ce ba Allah ne ya jagorance su har wannan nisan ba. Hasken da yake a bayansu ya mutu, ya bar kafafunsu cikin duhu cikakke, suka yi tuntube, suka daina ganin alamar da kuma Yesu, suka fāɗi daga hanyar zuwa kasa cikin duhun muguwar duniya da ke kasa.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

A cikin tarihin rayuwar Ellen White mai juzu'i shida, wanda jikanta Arthur L. White ya rubuta, ya rubuta wata magana da John Loughborough ya yi a Zaman Babban Taro na 1893.

“Loughborough, yana ba da jawabi a zaman Babban Taro shekara tara bayan haka, ya bayyana cewa: “Na ga 'Yar'uwa White cikin wahayi kusan sau hamsin. Karo na farko ya kasance kimanin shekara arba'in da suka wuce.... Wahayinta na karshe a bairar jama'a ya kasance a shekara ta 1884, a sansanin taro a Portland, Oregon.” Ellen White Biography, juzu'i na 3, 256.

Har yanzu za ta ci gaba da samun mafarkai da wahayi bayan shekarar 1884, amma wahayoyin da suka faru a bairar jama'a sun kare daidai bayan shekaru arba'in tun daga lokacin da suka fara, kuma duka farkon da farken wahayoyin a bayyane sun faru ne a biranen da ake kira Portland. Birni na farko yana gabashin gabar tekun Amurka, birni na karshe kuma yana yammacin gabar tekun. Wasu na iya so su yi gardama cewa wannan hujja ba ta nufin kome ba face daidaituwar al'amura ta dan'adam, wasu kuma na iya yin gardama cewa manufar wahayoyin a bayyane ta riga ta cika, saboda haka Ubangiji ya kawo farkensu bayan shekaru arba'in.

Ainihin dalilin kuwa shi ne, saboda faruwa na rashin biyayya da tawaye ga baiwar annabci da aka ba wa motsin Millerite.

“Bayan na zo Oakland, na yi nauyi kwarai da ji game da yanayin al'amura a Battle Creek, ni kuma marar farki ne, marar ikon taimaka muku. Na sani cewa yistin rashin bangaskiya yana aiki. Wadanda suka yi watsi da bayyanannun umarnin Kalmar Allah suna kuma yin watsi da shaidun da suke rokonsu su kula da waccan Kalma. Yayin da nake ziyara a Healdsburg a lokacin hunturun da ya gabata, na kasance sosai cikin addu'a, kuma nauyin damuwa da bakin ciki ya dame ni. Amma Ubangiji ya kawar da duhun a wani lokaci sa'ad da nake cikin addu'a, sai babban haske ya cika dakin. Wani mala'ikan Allah yana gefena, kuma sai na ji kamar ina a Battle Creek. Ina cikin shawarwarinku; na ji kalmomi ana furtawa, na ga kuma na ji abubuwa wadanda, in Allah ya so, ina fata da a iya shafe su har abada daga tunanina. Raina ta ji rauni sosai har ban san abin da zan yi ko abin da zan fada ba. Akwai wadansu abubuwa da ba zan iya ambata ba. An umurce ni kada in sanar da kowa game da wannan, gama abubuwa da yawa suna nan da za a kara bayyana tukuna.

“An gaya mini in tattara hasken da aka ba ni, in kuma bar haskensu su haskaka ga mutanen Allah. Ina yin wannan a cikin talifofi a jaridu. Na kan tashi da farko uku kusan kowace safiya har tsawon watanni, na kuma tattara abubuwa dabam-dabam da aka rubuta bayan an ba ni shaidun nan biyu na karshe a Battle Creek. Na rubuta wadannan al'amura, na kuma yi gaggawar aika su gare ku; amma na yi sakaci da kula da kaina yadda ya kamata, sakamakon haka kuwa na fadi farkashin nauyin kaya; rubuce-rubucena ba duka aka gama su ba don su iso gare ku a Babban Taro na General Conference.”

“Har yanzu kuma, ina cikin addu'a, Ubangiji ya bayyana kansa. Na sake kasancewa a Battle Creek. Na shiga gidaje da yawa, kuma na ji maganganunku a kusa da teburanku. Cikakkun bayan ba ni da 'yanci yanzu in ba da su. Ina fata ba zan taɓa kasancewa an kira ni in ambace su ba. Na kuma yi mafarkai da dama mafi ban mamaki.”

“Wace murya za ku yarda da ita a matsayin muryar Allah? Wace iko Ubangiji ya tanada domin ya gyara kurakuran ku, ya kuma nuna muku hanyarku yadda take? Wace iko ce za ta yi aiki a cikin ikkilisiya? Idan kuka fi ba da gaskiya sai an kawar da kowane duhun rashin tabbaci da kowace yiwuwar shakka, ba za ku taɓa ba da gaskiya ba. Shakkar da take neman cikakkiyar sani ba za ta taɓa mika wuya ga bangaskiya ba. Bangaskiya tana dogara ne a kan shaida, ba a kan hujjar da ta kawar da kowace gardama ba. Ubangiji yana bukatar mu yi biyayya ga muryar aikin da ya rataya a wuyanmu, sa'ad da akwai wasu muryoyi a kewayenmu duka suna tursasa mana mu bi akasin hanya. Yana bukatar kulawa ta gaske daga gare mu domin mu bambanta muryar da take magana daga Allah. Dole ne mu fi kuma mu rinjayi karkatar zuciya, mu kuma

yi biyayya ga muryar lamiri ba tare da muhawara ko sasantawa ba, domin kada zuga-zugansa su daina, nufi da motsin rai kuma su mallake mu. Maganar Ubangiji tana zuwa gare mu dukanmu da ba mu yi tsayayya da Ruhunsa ba ta wurin kudurin cewa ba za mu ji ba kuma ba za mu yi biyayya ba. Ana jin wannan murya cikin gargadi, cikin shawarwari, cikin tsawatarwa. Ita ce sakon haske na Ubangiji ga mutanensa. Idan muka jira kira mafi karfi ko dama mafi kyau, ana iya janye hasken, a bar mu cikin duhu.” Testimonies, juzu’i na 5, 68.

’Yar’uwa White ta bayyana cewa idan aka ci gaba da nuna tawaye ga hidimarta a matsayin annabiya, to “ana iya janye hasken, kuma” Adventism na Laodikiya zai kasance “an bar shi cikin duhu.” A shekara ta 1915, an janye hasken. Allah ya kasance kuma yana da cikakken iko ya tā da annabi ko annabiya duk lokacin da Ya ga dama ya yi haka. Ya tā da Elisha ya gaji Iliya, amma ba a tā da wani annabi mai rai ba bayan shekara ta 1915, domin Ubangiji ya “janye hasken.”

Game da mafarkai da wahayi na ’Yar’uwa White, akwai lokuta uku. Lokaci na farko na shekaru arba’in, inda wahayi kan auku a bainar jama’a, domin manufofi da suke da alaƙa da kafa baiwar a cikin zukatan waɗanda suke halarta a lokacin da wahayin ke aukuwa. Sa’an nan daga 1884 har zuwa rasuwarta a 1915, an ba da wahayi da mafarkai waɗanda har yanzu na gina mutanen Allah ne, amma an ba da su a boye. Lokaci na uku ya fara a 1915, kuma ya ba da hujjar cewa Adventism na Laodicea yana cikin duhun ridda.

Isra’ila ta dā tana misalta Isra’ila ta zamani, kuma a lokacin cikakkiyar tawaye da Eli da ’ya’yansa biyu, Hophni da Phinehas, suka wakilta, babu “bayyananniyar wahayi.” Dalilin kuwa shi ne mummunar rashin biyayyarsu da tawayensu. Allah ba ya canzawa.

“An ba da wani gargadi kuma ga gidan Eli. Allah ba zai iya sadarwa da babban firist da ’ya’yansa ba; zunubansu, kamar wani gajimare mai kauri, sun toshe kasancewar Ruhunsa Mai Tsarki. Amma a tsakiyar mugunta, yaron nan Samuwelu ya tsaya da aminci ga Sama, kuma sakon hukunci ga gidan Eli shi ne aikin da aka ba Samuwelu a matsayin annabi na Maɗaukaki.”

“Maganar Ubangiji tana da wuya a samu a waɗannan kwanaki; ba a samun wahayi a sarari. Sai ya faru a wannan lokaci, sa’ad da Eli yake kwance a wurinsa, idanunsa kuma suka fara dusashewa har ba ya iya gani; kuma kafin fitilar Allah ta mutu a cikin Haikalin Ubangiji, inda akwatin Allah yake, yayin da Sama’ila yake kwance domin barci; sai Ubangiji ya kira Sama’ila.’ Da yake zato muryar ta Eli ce, yaron ya hanzarta zuwa gefen gadon firist dīn, yana cewa, ‘Ga ni; gama ka kira ni.’ Amsa ta zo, ‘Ban kira ka ba, dāna; koma ka kwanta kuma.’ Sau uku aka kira Sama’ila, sau uku kuma ya amsa haka nan. Sa’an nan Eli ya tabbata cewa wannan kira mai ban al’ajabi muryar Allah ce. Ubangiji ya ratsa bayan Sa zaɓaɓɓe, mutumin mai furfura, domin ya yi magana da yaro. Wannan shi kansa tsautsayi ne mai daci amma da ya dace ga Eli da gidansa.” Patriarchs and Prophets, 581.

A cikin ridda ta gidan Eli ba a samun wahayi a sarari, gama Maganar Ubangiji ta kasance “mai daraja” a waɗannan kwanaki. Kalmar Ibrananci da aka fassara da “mai daraja” tana nufin “ba kasafai ake samunta ba”. Daga 1844 har zuwa 1884, an ba Adventism na Laodiceya “wahayi a sarari”. An fara kafa wannan a tarihin motsin Millerite na Filadelfiya, kuma a 1856 ya fara bayyana cewa motsin Filadelfiya ya riga ya sauya zuwa motsin Laodiceya, amma wahayi a sarari suka ci

gaba, domin Allah mai jimirin ne, mai jinkai kuma.

Sa'an nan a shekara ta 1863, tawaye ga ainihin gaskiyoyin tushe ya fara, amma "wahayi a fili" suka ci gaba har zuwa 1884. Daga nan sai wani canji ya faru. A cikin Ezekiyel sura ta takwas, an nuna abubuwa hudu na kyama suna karuwa a yanayinsu. 1884 tana wakiltar kusan karshen karni na farko da farkon karni na biyu. Tarihin Advent ya rubuta cewa a 1881, sannan kuma a 1882, manyan karuwa biyu masu muhimmanci a cikin tawaye suka faru.

A cikin shekara ta 1881, shugaban Babban Taro (George Butler), ya rubuta kuma ya wallafa jerin makaloli a cikin Review and Herald, inda ya yi gardama cewa wasu sassa na Littafi Mai Tsarki sun fi wasu sassa wahayi; kuma zuwa karshen makalolinsa har ya kai ga bayyana wasu sassa na Littafi Mai Tsarki da cewa ba su da wahayi. Bayan haka kuma, a shekara ta 1882, Uriah Smith, wani jagora a aikin wallafe-wallafe, kuma a wancan lokaci shi ma jagora ne a aikin ilimi, ya fara koyar da cewa sa'ad da aka nuna wa Sister White annabce-annabcen abin da zai faru a nan gaba ko tarihin tsarki na da, kalmominta wahayi ne; amma ya yi gardama cewa, sa'ad da ta bayyana gazawar dabi'a ta membobin ikilisiya daya-daya, to wannan kawai ra'ayinta ne na dan Adam.

A cikin shekara ta 1881, Shaidan ya kaddamar da wani fili kai hari a kan ikon Littafi Mai Tsarki na King James ta bakin shugaban cocin; sa'an nan kuma a shekara ta gaba, jagoran aikin ilimi da wallafe-wallafe ya kai irin wannan hari a kan ikon Ruhun Annabci. Daga 1884, shaidar ita ce, a wadancan kwanaki babu wahayi a fili. Daga 1863 har zuwa 1881, tawayen ya kara tsananta har ya hada da Littafi Mai Tsarki da Ruhun Annabci, kuma bai kara kasancewa kawai wakilcin kin karfar ginshikan tushe ba.

Abubuwan bankyama hudu da aka wakilta a cikin Ezekiyel sura ta takwas, dattawan zamanin da ne suka aikata su, wadanda suke wakiltar shugabancin Urushalima, wanda ya fara a matsayin halalacciyar kungiyar coci a matsayin Adventism na Laodikiya a shekara ta 1863. A wannan lokaci ne aka buga wani talifi a cikin Review and Herald, wanda wasu masana tarihi suke danganta marubucinsa ga James White, ko da yake takardun da suka shafi talifin a zahiri sun fi nuna cewa Uriah Smith ne ainihin marubucin. Ko ta yaya dai abin yake, la'anar da aka yi game da sake gina Yariko ta cika a sarari a cikin James White, kuma Uriah Smith shi ne mutumin da ya kirkiro jadawalin jabu na 1863. Zuwa shekara ta 1881, shugaban Babban Taron ya kasance yana wallafa talifai a cikin Review and Herald, wadanda suka yi gardama a kan cikakken ikon Littafi Mai Tsarki, sannan a shekara ta gaba Uriah Smith ya fara kai hari ga ikon Ruhun Annabci.

Tsofaffin mutanen da ake tsammanin za su zama masu gadi ne suke jagorantar farmaki a fili, farmakin da ya fara da kai hari ga muhimman gaskiyoyi na tushe da aka wakilta a mafarkin Miller kuma aka kwatanta a kan alluna biyu na Habakkuk. Daga nan suka fara kai hari ga shaidu biyu na Littafi Mai Tsarki da Ruhun Annabci. A cikin wannan lokaci guda (farkon shekarun 1880), shugaban aikin kiwon lafiya, John H. Kellogg, ya fara gabatar da ruhianci na pantheism ga shugabancin ikkilisiya. A shekara ta 1881, aka kwantar da James White zuwa hutu na karshe, kuma 'Yar'uwa White tana a tsakiyar wata tawaye mai kara kamari daga shugabancin tsarin ilimi, kiwon lafiya, da siyasa na ikkilisiya.

Sakon da ya zo a shekara ta 1856, wanda shi ne karin haske na “sau bakwai,” kuma haka kuma sakon zuwa Laodicea, an ki shi, kuma Ubangiji ya yi nufin ya maimaita ainihin wannan saƙo a Babban Taro na Minneapolis a shekara ta 1888, ta wurin sakon da Dattawa Jones da Waggoner suka gabatar. Sakonsu ba sabon saƙo ba ne, kuma sa’ad da ‘Yar’uwa White ta yi magana da waɗanda suka yi tsayayya da sakonsu, ta bayyana cewa ‘yan tawaye sun gaskata cewa tsayayyarsu ga sakon Jones da Waggoner tana wakiltar nauyin da ke kansu na kare tsoffin alamomin iyaka, waɗanda su ma su ne tsoffin harsashai. Tawayensu ya bayyana cewa zuwa shekara ta 1888, ba su kara fahimtar abin da harsashan suke ba, wato cewa gaskiyoyin harsashi suna wakiltar adalcin Almasihu. A cikin mahallin alamomin iyaka da ka’idojin William Miller ta bayyana cewa:

“Ya kamata mu san da kanmu abin da ya kunshi Kiristanci, abin da yake gaskiya, abin da bangaskiyar da muka karɓa take, menene ka’idodin Littafi Mai Tsarki—ka’idodin da aka ba mu daga iko mafi girma. Akwai masu yawa da suke ba da gaskiya ba tare da dalilin da za su gina bangaskiyarsu a kai ba, ba tare da isasshiyar hujja game da gaskiyar abin ba. Idan aka gabatar da wani ra’ayi da ya yi daidai da irin ra’ayoyin da suka riga suka kulla a zuciyarsu, a shirye suke sarai su karɓe shi. Ba sa yin tunani daga sanadi zuwa sakamako; bangaskiyarsu ba ta da tushe na hakika, kuma a lokacin gwaji za su gane cewa sun gina a kan yashi.

“Duk wanda ya huta cikin gamsuwa da irin iliminsa na yanzu mai aibu game da Nassosi, yana zaton wannan ya isa domin cetonsa, yana hutawa ne cikin rudu mai hallakarwa. Akwai mutane da yawa waɗanda ba a tanade su kwarai da hujjojin Littafi Mai Tsarki ba, domin su iya gane kuskure, su kuma hukunta dukan al’ada da camfi da aka gabatar a matsayin gaskiya. Shaidan ya shigar da nasa ra’ayoyi cikin bautar Allah, domin ya lalatar da sauƙin bisharar Almasihu. Mutane da yawa waɗanda suke iƙirarin sun gaskata gaskiyar wannan zamani, ba su san abin da yake kunshe da bangaskiyar nan da aka ba tsarkaka sau ɗaya tak ba—Almasihu a cikinku, bege na ɗaukaka. Suna zaton suna kare tsoffin alamomin iyaka, amma suna da dumamar sanyi kuma ba ruwansu. Ba su san ma’anar saka a cikin gogewarsu da mallakar ainihin nagartar kauna da bangaskiya ba. Ba daliban Littafi Mai Tsarki ne na kusa-kusa ba, sai dai kasalai ne marasa kula. Sa’ad da sabanin ra’ayi ya taso a kan ayoyin Littafi Mai Tsarki, waɗannan da ba su yi nazari da manufa ba kuma ba su tsayu a kan abin da suke gaskatawa ba, sukan kauce daga gaskiya. Ya kamata mu gamsar da kowa game da wajabcin yin bincike da kwazo cikin gaskiyar Allahntaka, domin su sani cewa lalle sun san abin da yake gaskiya. Wasu suna da’awar ilimi mai yawa, suna kuma jin sun gamsu da halinsu, alhali kuwa ba su da karin himma ga aikin, ba su da karin kauna mai zafi ga Allah, da kuma ga rayukan waɗanda Almasihu ya mutu dominsu, fiye da kamar ba su taɓa sanin Allah ba. Ba sa karanta Littafi Mai Tsarki [domin] su mallaki kasusuwa da kitse domin rayukansu. Ba sa jin cewa muryar Allah ce tana musu magana. Amma, idan muna son mu fahimci hanyar ceto, idan muna son mu ga haskokin Rana ta adalci, dole ne mu yi nazarin Nassosi da manufa, gama alkawura da annabce-annabcen Littafi Mai Tsarki suna zubar da haskoki bayyanannu na ɗaukaka a kan shirin fansa na Allah, waɗanda manyan gaskiyoyi ba a fahimce su a sarari ba.” The 1888 Materials, 403.

An ɗauko wannan magana daga shaidarta a lokacin 1888, kuma ta nuna cewa ‘yan tawaye suna gina tushe a kan yashi, ko da yake ba su san haka ba. Ta ce, “Masu yawa da suke da’awar sun gaskata gaskiyar wannan zamani, ba su san abin da yake kunshe da bangaskiyar da aka taɓa miƙa

wa tsarkaka ba—Almasihu a cikinku, bege na daukaka. Suna tsammani suna kare tsoffafin alamomin iyaka, amma su masu dumi ne, marasa zafi marasa sanyi kuma marasa kulawa.” Ta bayyana su a matsayin har yanzu suna cikin yanayin Laodiceya, domin su “masu dumi” ne. Kuma ta bayyana “bangaskiyar da aka taɓa miƙa wa tsarkaka—Almasihu a cikinku, bege na daukaka.” Almasihu shi ne Dutsen Zamani, kuma a matsayin Dutsen Zamani, Yana wakiltar duwatsu masu daraja na mafarkin Miller.

“Gargadin ya zo: Kada a bari wani abu ya shigo da zai tayar da hankali ga harsashin bangaskiyar da muka kasance muna gini a kansa tun lokacin da sakon ya zo a 1842, 1843, da 1844. Ni na kasance cikin wannan safo, kuma tun daga wancan lokaci nake tsaye a gaban duniya, ina aminci ga hasken da Allah ya ba mu. Ba mu da niyyar cire kafafunmu daga kan dandamalin da aka sa su, yayinda kowace rana muke neman Ubangiji da addu’a mai kwazo, muna neman haske. Kuna tsammani zan iya yin watsi da hasken da Allah ya ba ni? Zai kasance kamar Dutsen Zamani ne. Ya kasance yana yi mini jagora tun daga lokacin da aka ba ni shi.”
Review and Herald, Afrilu 14, 1903.

Ta bayyana wata muhimmiyar gaskiya game da ’yan tawaye, waɗanda su ne tsoffin mutanen Ezekiyel, sa’ad da ta ce, “Ba sa yin tunani daga sababi zuwa sakamako.” Miyagu ba sa iya ko kuma ba sa son yin tunani daga sababi zuwa sakamako. Sakamakon zaman Babban Taro na shekara ta 1888 ya kasance mai cike da tawaye kwari, har Sister White ta kuduri niyyar tafiya, amma jagoranta na mala’ika ya umurce ta cewa dole ne ta zauna ta rubuta tarihin da yake daidai da tawayen Korah, Dathan da Abiram. Tawayen tsoffin mutanen shi ne sakamakon, kuma sababin kuwa shi ne kin karɓar sakon Laodicea wanda ya zo tare da karin hasken “sau bakwai” a shekara ta 1856, sannan ya kara tsananta zuwa tawaye a kan harsashai a shekara ta 1863, wanda daga nan ya kai ga hari, da farko a kan Littafi Mai Tsarki sannan kuma a kan Ruhun Annabci, tare da gabatar da ruhaniyancin Kellogg.

Ba shakka masana tarihi na maza na da, a cikin tafiyar tarihi, sun rufe gaskiyar da ke da alaƙa da tawayen da tarkace, al’adu, dabi’u da tatsuniyoyi iri-iri; domin waɗanda suke shiga irin wannan tawaye kullum sukan yi koƙarin boye hujjoji.

Kaiton waɗanda suke neman su boye shawararsu kwari daga Ubangiji, kuma ayyukansu suna cikin duhu, suna cewa, Wa yake ganinmu? kuma wa yake saninmu? Ishaya 25:19.

Mutanen da Ishaya yake magana da su a cikin ayar su ne waɗanda ya bayyana a matsayin “masu ba’a waɗanda suke mulkin wannan jama’a a Urushalima,” kuma su ne waɗannan tsoffin mutanen nan ɗaya da aka nufa su zama masu tsaron jama’a a sura ta takwas ta Ezekiyel. A cikin shaidar Ezekiyel, a wurin kazantar nan ta biyu, wadda take nuna karni na biyu na Adventism, su ne suke ba da amsar tambayoyin da masu ba’an Ishaya suke yi, “gama suna cewa, Ubangiji ba ya ganinmu; Ubangiji ya yashe duniya” (Ezekiyel 8:12).

Akwai “Kaito” da aka furta a kan waɗancan masu sauya tarihin da suke koƙarin rufe gaskiyar tawayen da ya kai ga abin da ya faru a 1888 kuma ya auku a cikinsa.

Za mu ci gaba da wannan nazari a makala ta gaba.

“Dole ne in yi muku magana dangane da tarurrukan da aka yi a Minneapolis. A wani lokaci na yanke shawarar barin taron domin na gani kuma na ji karfin ruhun adawa da ya mamaye wurin. Ba zan iya ko da na ɗan lokaci guda amincewa da ruhun da ya yi aiki da ikon sarrafawa a kan Ɗan’uwa Morrison da Ɗan’uwa Nicola ba. Ba zan iya ko da na ɗan lokaci guda yin shakka game da irin ruhun da kuke ciki ba. Tabbatacce ba Ruhun Allah ba ne, kuma domin kada ku ci gaba cikin wannan rufi ne nake rubuta muku yanzu.”

“A daren bayan na yanke shawarar kada in ƙara zama a Minneapolis, a cikin mafarki ko kuma wahayin dare—ba zan iya faɗa da tabbaci wanne ne ba—wani mutum mai tsayi, mai cike da iko da ɗaukaka, ya kawo mini saƙo, ya kuma bayyana mini cewa nufin Allah ne in tsaya a bakin aikina, kuma Allah da kansa zai zama mai taimakona, ya kuma ƙarfafa ni in faɗi kalmomin da zai ba ni. Ya ce, ‘Domin wannan aiki ne Ubangiji ya tashe ka. Madawwaman hannayensa suna ƙarƙashinka. Daga wannan taro za a yanke shawarwari na rai ko na mutuwa; ba wai dole wani ya hallaka ba, amma girman kai na ruhaniya da dogaro da kai za su rufe ƙofa har Yesu da ikon Ruhunsa Mai Tsarki ba za a karɓe su ba. Za a ba su wata dama kuma domin a fidda su daga ruɗu, su tuba, su furta zunubansu, su zo wurin Kristi, su kuma tuba domin ya warkar da su.’”

“Ya ce, ‘Bi ni.’ Na bi jagorana, sai ya kai ni gidaje dabam-dabam inda ’yan’uwa suke zaune, kuma ya ce, ‘Ka ji kalmomin da ake furtawa a nan, gama a rubuce suke cikin littafin tarihin ayyuka, kuma waɗannan kalmomi za su kasance da ikon hukunci a kan dukan waɗanda suka shiga cikin wannan aiki da ba ya bisa ga ruhun hikimar da ta fito daga sama ba, sai dai bisa ga ruhun da ba ya saukowa daga sama, amma daga ƙasa yake.’”

“Na saurari kalamai da aka furtar, kalamai da ya kamata su sa kowane ɗaya daga cikin waɗanda suka furta su jin kunya. An yi ta jefa maganganun habaici daga wannan zuwa wancan, ana yi wa ’yan’uwansu A. T. Jones, E. J. Waggoner, da Willie C. White, da ni kaina, ba’a. An yi ta yin tsokaci cikin ’yanci a kan matsayina da aikina ta bakin waɗanda ya kamata su kasance suna aikin ƙasƙantar da rayukansu a gaban Allah da kuma daidaita zukaƙansu da kansu. Da alama akwai wani irin ruɗani mai jan hankali cikin zurfafa tunani a kan zarge-zargen da aka ƙirƙira na laifuffuka da maganganun zato game da ’yan’uwansu da aikinsu, waɗanda ba su da wani tushe cikin gaskiya, da kuma cikin yin shakka da magana da rubuta abubuwa masu ɗaci a matsayin sakamakon tantama da tambaya da rashin bangaskiya.”

Jagorana ya ce, “An rubuta wannan a cikin littattafai a kan Yesu Almasihu. Wannan ruhu ba zai iya jituwa da Ruhun Almasihu ba, na gaskiya. Sun bugu da ruhun adawa, kuma ba su ƙara sani ba fiye da mashayi game da irin ruhun da yake mulkin kalmominsu ko ayyukansu. Wannan zunubi ta wata hanya ta musamman laifi ne ga Allah. Wannan ruhu bai fi kama da Ruhun gaskiya da adalci ba fiye da ruhun da ya motsa Yahudawa su kulla ƙawance domin su yi shakka, su soki, kuma su zama ’yan leken asiri a kan Almasihu, Mai Ceton duniya.

“Jagorana ya gaya mini cewa an sami wani mai shaida ga maganar da ba ta da Almasihu, maganar gungun jama’a, wadda ta bayyana ruhun da ya zuga waɗannan kalmomi. Sa’ad da suka shiga ɗakunansu, mugayen mala’iku suka shiga tare da su, domin sun rufe ƙofa ga Ruhun Almasihu, kuma ba su yarda su saurari muryarsa ba. Ba a sami ƙasƙantar da rai a gaban Allah ba. Muryar addu’a ba kasafai ake ji ba, amma suka mai da suka da furuci masu ƙari fiye da

gaskiya da zato da hasashe da kishi da hassada da mugun zato da zargin karya abin yau da kullum. Da a ce an buɗe idanunsu, da sun ga abin da zai firgita su, wato farin cikin da mugayen mala'iku suke yi. Kuma da sun ga kuma wani Mai Tsaro wanda ya ji kowace magana, ya kuma rubuta waɗannan kalmomi a cikin littattafan sama.”

“Sannan aka sanar da ni cewa a wannan lokaci ba zai yi wani amfani ba a yanke kowace shawara game da matsayi a kan batutuwan koyarwa, game da abin da yake gaskiya, ko kuma a sa ran wata ruhin bincike na gaskiya da adalci, domin an kafa wata ƙungiyar haɗin kai da za ta ƙi yarda da kowane sauyin ra'ayi a kan kowane batu ko matsayi da suka riga suka karɓa, kamar yadda Yahudawa ma suka yi. Jagorana ya faɗa mini abubuwa masu yawa da ba ni da ‘yancin rubutawa. Na tsinci kaina ina zaune a kan gado cikin ruhin baƙin ciki da damuwa, tare kuma da ruhin tsayayyen ƙuduri na tsayawa a matsayina na aikin wajibi har zuwa ƙarshen taron, sa'an nan in jira umarnin Ruhun Allah yana faɗa mini yadda zan motsa da kuma irin tafarkin da zan bi.” The 1888 Materials, 277, 278.